

รายงานคุณภาพชีวิต ของคนภูเก็ต ปี ๒๕๖๐

โดย
คณะทำงานบริหารการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
จังหวัดภูเก็ต

โทร./โทรสาร ๐-๗๖๒๑-๑๕๘๔

phuket.cdd.go.th

คำนำ

รายงานคุณภาพชีวิตของคนภูเก็ต จากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน(จปฐ.) ปี ๒๕๖๐ เป็นเอกสารที่นำเสนอผลการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูล จปฐ. ปี ๒๕๖๐ ซึ่งจะทำให้ทราบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตชนบทและเมือง ทั้งในระดับครัวเรือน หมู่บ้าน/ชุมชน ตำบล อำเภอ และภาพรวมจังหวัด โดยมีเครื่องชี้วัดข้อมูล จปฐ. จำนวน ๕ หมวด ๓๑ ตัวชี้วัด โดยตัวชี้วัดที่ไม่บรรลุเป้าหมายคือปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไข ของประชาชน ครัวเรือน หมู่บ้าน/ชุมชน รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกระดับ

คณะทำงานบริหารการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน/ชุมชน (กชช.๒ค) จังหวัดภูเก็ต หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารฉบับนี้ จะช่วยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกระดับ ได้ตระหนักเห็นความสำคัญของข้อมูล จปฐ. นำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนแก้ไขปัญหาและกำหนดนโยบายในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างยั่งยืน ต่อไป

คณะทำงานบริหารการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)

จังหวัดภูเก็ต

มิถุนายน ๒๕๖๐

สารบัญ

คำนำ

ส่วนที่ ๑

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

๑

ส่วนที่ ๒

รายงานคุณภาพชีวิตคนภูเก็ต

หมวดที่ ๑ สุขภาพ (คนไทยมีสุขภาพกายและจิตดี)

๘

หมวดที่ ๒ สภาพแวดล้อม

๑๐

หมวดที่ ๓ การศึกษา

๑๒

หมวดที่ ๔ การมีงานทำและรายได้

๑๔

หมวดที่ ๕ ค่านิยม

๑๕

ส่วนที่ ๓

กชช.๒ค

หมวดที่ ๑ โครงสร้างพื้นฐาน

๑๙

หมวดที่ ๒ สภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

๒๐

หมวดที่ ๓ ด้านสุขภาวะและอนามัย

๒๐

หมวดที่ ๔ ด้านความรู้และการศึกษา

๒๐

หมวดที่ ๕ ด้านการมีส่วนร่วมและความเข้มแข็งของชุมชน

๒๐

หมวดที่ ๖ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒๑

หมวดที่ ๗ ด้านความเสี่ยงของชุมชนและภัยพิบัติ

๒๑

สรุปผลการจัดเก็บข้อมูล กชช.๒ค

ปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไข

๒๒

ระดับการพัฒนาหมู่บ้าน

๒๒

ภาคผนวก จปฐ.

สรุปผลการจัดเก็บข้อมูลคุณภาพชีวิตของครัวเรือน (จปฐ.) ปี ๒๕๖๐ ระดับจังหวัด

เจ้าภาพชีวิตข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ระดับกระทรวง

เจ้าภาพชีวิตข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ระดับจังหวัด

คำสั่งจังหวัดภูเก็ต ที่ ๔๐๓๐/๒๕๕๙ เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการ

การจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ระดับจังหวัด

การพัฒนาคุณภาพชีวิตคนไทย

ภาคผนวก กชช.๒ค

- หมวดที่ ๑ โครงสร้างพื้นฐาน
- หมวดที่ ๒ สภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจ
- หมวดที่ ๓ สุขภาวะและอนามัย
- หมวดที่ ๔ ความรู้และการศึกษา
- หมวดที่ ๕ การมีส่วนร่วมและความเข้มแข็งของชุมชน
- หมวดที่ ๖ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- หมวดที่ ๗ ความเสี่ยงของชุมชนและภัยพิบัติ

คณะผู้จัดทำ

ส่วนที่ ๑ บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

การจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕) มี ๕ หมวด ๓๑ ตัวชี้วัด

จังหวัดภูเก็ต จัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ จากทุกครัวเรือนในเขต ชนบทและเขตเมืองทั่วทั้งจังหวัด จำนวน ๓ อำเภอ ๑๗ ตำบล ๕๕ หมู่บ้าน ๕๗ ชุมชน ๙๒,๒๙๘ ครัวเรือน พบว่า

รายได้เฉลี่ย ของคนจังหวัดภูเก็ต

- รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนต่อปีของประชาชน จังหวัดภูเก็ต คือ ๒๗๐,๖๗๓.๒๗ บาท
- รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีของประชาชน จังหวัดภูเก็ต คือ ๑๓๓,๓๓๖.๒๗ บาท

เมื่อพิจารณาในระดับอำเภอ พบว่า

อำเภอเมืองภูเก็ต มีรายได้เฉลี่ยมากที่สุด จำนวน ๑๔๓,๔๙๑.๒๕ บาทต่อคนต่อปี
อำเภอถลาง มีรายได้เฉลี่ยน้อยที่สุด จำนวน ๑๒๗,๓๒๐.๒๙ บาทต่อคนต่อปี
อำเภอกะทู้ มีรายได้เฉลี่ยน้อยที่สุด จำนวน ๑๑๘,๕๑๑.๓๐ บาทต่อคนต่อปี
ครัวเรือนที่รายได้เฉลี่ยต่ำกว่า ๓๘,๐๐๐ บาท/คน/ปี จำนวน ๖ ครัวเรือน

รายจ่ายเฉลี่ย ของคนจังหวัดภูเก็ต

- รายจ่ายเฉลี่ยต่อครัวเรือนต่อปีของประชาชน จังหวัดภูเก็ต คือ ๑๕๔,๘๐๙.๘๑ บาท
- รายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อปีของประชาชน จังหวัดภูเก็ต คือ ๗๖,๒๕๘.๕๒ บาท

เมื่อพิจารณาในระดับอำเภอ พบว่า

อำเภอเมืองภูเก็ต มีรายจ่ายเฉลี่ยมากที่สุด จำนวน ๘๒,๕๒๕.๗๑ บาทต่อคนต่อปี
อำเภอกะทู้ มีรายจ่ายเฉลี่ยน้อยที่สุด จำนวน ๗๐,๓๑๗.๐๘ บาทต่อคนต่อปี
อำเภอถลาง มีรายจ่ายเฉลี่ยน้อยที่สุด จำนวน ๖๗,๙๘๓.๒๐ บาทต่อคนต่อปี

คุณภาพชีวิตของประชาชนในชนบทจังหวัดภูเก็ต พบว่า ไม่ผ่านเกณฑ์ตามตัวชี้วัด จปฐ. จำนวน ๒๙ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จปฐ. มากที่สุด ๕ อันดับแรก (เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย) ดังนี้

๑. ตัวชี้วัดที่ ๒๓ ครัวเรือนมีการเก็บออมเงิน จำนวนที่สำรวจทั้งหมด ๙๒, ๒๙๘ ครัวเรือน ผ่านเกณฑ์ ๑๐,๒๗๕ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๑๓
๒. ตัวชี้วัดที่ ๒๑ คนอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป มีอาชีพและรายได้ จำนวนที่สำรวจทั้งหมด ๑๘๗,๓๗๑ คน ไม่ผ่านเกณฑ์ ๑,๗๙๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๘๔
๓. ตัวชี้วัดที่ ๑๖ เด็กอายุ ๖ – ๑๔ ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับปี จำนวนที่สำรวจทั้งหมด ๑๔,๕๙๗ คน ไม่ผ่านเกณฑ์ ๖๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๔๒
๔. ตัวชี้วัดที่ ๒๕ คนในครัวเรือนไม่สูบบุหรี่ จำนวนที่สำรวจทั้งหมด ๑๗,๓๗๑ คน ไม่ผ่านเกณฑ์ ๕,๕๐๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๙๔

๕. ตัวชี้วัดที่ ๖ คนอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี จำนวนที่สำรวจทั้งหมด ๑๑๕,๒๙๖ ครั้วเรือน ไม่ผ่านเกณฑ์ ๒,๕๑๔ ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ ๒.๑๘

อำเภอที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จปฐ. ๕ ลำดับแรก ข้างต้น มี ดังนี้

๑. ตัวชี้วัดที่ ๖ ตัวชี้วัดที่ ๒๓ ครั้วเรือนมีการเก็บออมเงิน จำนวน ๒ อำเภอ ได้แก่ อำเภอกะหู้ และอำเภอ
กลาง

๒. ตัวชี้วัดที่ ๒๑ คนอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป มีอาชีพและรายได้ จำนวน ๒ อำเภอ ได้แก่ อำเภอกะหู้ และอำเภอ
กลาง

๓. ๑๖ เด็กอายุ ๖ - ๑๔ ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี จำนวน ๒ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองภูเก็ต และ
อำเภอกะหู้

๔. ตัวชี้วัดที่ ๒๕ คนในครั้วเรือนไม่สูบบุหรี่ จำนวน ๒ อำเภอ ได้แก่ อำเภอกะหู้ และอำเภอกลาง

๕. ตัวชี้วัดที่ ๖ คนอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี จำนวน ๒ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง
ภูเก็ต และอำเภอกลาง

ผลการจัดเก็บข้อมูล จปฐ. ระดับอำเภอ มีดังนี้

อำเภอเมืองภูเก็ต มีตัวชี้วัดที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน ๓ ตัวชี้วัด และไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน ๒๘ ตัวชี้วัด

อำเภอกลาง มีตัวชี้วัดที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน ๑๑ ตัวชี้วัด และไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน ๒๐ ตัวชี้วัด

อำเภอกะหู้ มีตัวชี้วัดที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน ๙ ตัวชี้วัด และไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน ๒๒ ตัวชี้วัด

อำเภอที่ผ่านเกณฑ์ตัวชี้วัด จปฐ. มากที่สุด เรียงลำดับ ดังนี้

๑. อำเภอกลาง จำนวน ๑๑ ตัวชี้วัด

๒. อำเภอกะหู้ จำนวน ๙ ตัวชี้วัด

๓. อำเภอเมืองภูเก็ต จำนวน ๓ ตัวชี้วัด

ระดับความสุขของคนในชุมชน ในระดับอำเภอ มีดังนี้

อำเภอเมืองภูเก็ต ระดับความสุข ๘.๐๕

อำเภอกลาง ระดับความสุข ๘.๓๗

อำเภอกะหู้ ระดับความสุข ๘.๑๘

ระดับความสุขเฉลี่ยของคนภูเก็ต

ในปี ๒๕๖๐ คนภูเก็ต มี ระดับความสุขของคนในชุมชน ๘.๑๖ ซึ่งในปี ๒๕๕๙ มีระดับความสุขของ
คนในชุมชน ๘.๔๔ พบว่า คนภูเก็ต มีระดับความสุขลดลง โดยอำเภอที่คนในชุมชนมีระดับความสุขมากที่สุด
คือ อำเภอกลาง

ข้อมูลรายได้เฉลี่ยของจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๐ ดังนี้
(เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย) ดังนี้

ที่	อำเภอ	รายได้เฉลี่ย(บาท/คน/ปี)
๑	เมืองภูเก็ต	๑๔๓,๔๙๑.๒๕
๒	กะทู้	๑๒๗,๓๒๐.๒๙
๓	ถลาง	๑๑๘,๕๑๑.๓๐
	จังหวัดภูเก็ต	๑๓๓,๓๓๒.๒๗

เปรียบเทียบข้อมูลรายได้บุคคลเฉลี่ย (บาท/ปี) ของจังหวัดภูเก็ต
ปี ๒๕๕๙ และ ปี ๒๕๖๐ ดังนี้

ที่	อำเภอ	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐
๑	เมืองภูเก็ต	๑๔๖,๐๙๗	๑๔๓,๔๙๑.๒๕
๒	กะทู้	๑๔๗,๕๕๘	๑๒๗,๓๒๐.๒๙
๓	ถลาง	๑๒๒,๗๗๑	๑๑๘,๕๑๑.๓๐
	จังหวัดภูเก็ต	๑๓๘,๗๒๗	๑๓๓,๓๓๒.๒๗

ข้อมูลรายจ่ายเฉลี่ยของจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๐ ดังนี้
(เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย)

ที่	อำเภอ	รายได้เฉลี่ย(บาท/คน/ปี)
๑	เมืองภูเก็ต	๘๒,๕๒๕.๗๑
๒	กะทู้	๗๐,๓๑๗.๐๘
๓	ถลาง	๖๗,๙๘๓.๒๐
	จังหวัดภูเก็ต	๗๖,๒๕๘.๕๒

เปรียบเทียบข้อมูลคุณภาพชีวิตของคนภูเก็ต จากเกณฑ์ จปฐ
รายตัวชีวิตของจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๕๙ และ ปี ๒๕๖๐ ดังนี้

ตัวชี้วัดที่	ชื่อตัวชี้วัด	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด	ปี ๒๕๕๙				จำนวนที่สำรวจทั้งหมด	ปี ๒๕๖๐			
			ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์			ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	หมวดที่ ๑ สุขภาพ เด็กแรกเกิดมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า ๒,๕๐๐ กรัม	๑,๓๒๖	-	-	๑,๓๒๖	๑๐๐	๗๐๔	๐	-	๗๐๔	๑๐๐
๒.	เด็กแรกเกิดได้กินนมแม่อย่างเดียวอย่างน้อย ๖ เดือนแรกติดต่อกัน	๑๑๒๙	๑๓๒	๑๑.๖๙	๙๙๗	๘๘.๓๑	๕๕๖	๑	๐.๑๘	๕๕๕	๙๙.๘๒
๓.	เด็กแรกเกิดถึง ๑๒ ปีได้รับฉีดวัคซีนป้องกันโรค ครบตามตารางสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค	๒๖,๒๒๑	-	-	๒๖,๒๒๑	๑๐๐	๑๘,๒๖๐	๗	๐.๐๔	๑๘,๒๕๓	๙๙.๙๖
๔.	คนในครัวเรือนมีการใช้ยาเพื่อบำบัด บรรเทา อาการเจ็บป่วยเบื้องต้นอย่างเหมาะสม	๘๙,๘๘๐	๑๐๙	๐.๑๒	๘๙,๗๗๑	๙๙.๘๘	๙๒,๒๙๘	๔๘	๐.๐๕	๙๒,๒๕๐	๙๙.๙๕
๕.	คนในครัวเรือนมีการใช้ยาเพื่อบำบัด บรรเทา อาการเจ็บป่วยเบื้องต้นอย่างเหมาะสม	๘๙,๘๘๐	๑๑๐	๐.๑๒	๘๙,๗๗๐	๙๙.๘๘	๙๒,๒๙๘	๒๑๒	๐.๒๓	๙๒,๐๘๖	๙๙.๗๗
๖.	คนอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจสุขภาพ ประจำปี	๑๒๙,๕๖๗	๕๘	๐.๐๔	๑๒๙,๕๐๙	๙๙.๙๖	๑๑๕,๓๑๓	๒,๕๑๕	๒.๑๘	๑๑๒,๗๙๘	๙๙.๘๒
๗.	คนอายุ ๖ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างน้อย สัปดาห์ละ ๓ วันๆละ ๓๐ นาที	๒๑๒,๗๖๖	๔๐๘	๐.๑๙	๒๑๒,๓๕๘	๙๙.๘๑	๑๘๐,๓๘๘	๒,๘๑๓	๑.๕๖	๑๗๗,๕๗๕	๙๘.๔๔

เปรียบเทียบข้อมูลคุณภาพชีวิตของคนภูเก็ต จากเกณฑ์ จปฐ
รายตัวชีวิตของจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๕๙ และ ปี ๒๕๖๐ ดังนี้

ตัวชีวิต ที่	ชื่อตัวชีวิต	จำนวนที่ สำรวจ ทั้งหมด	ปี ๒๕๕๙				จำนวนที่ สำรวจ ทั้งหมด	ปี ๒๕๖๐			
			ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์			ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๘	หมวดที่ ๒ :สภาพแวดล้อม มี ๗ ตัวชีวิต ครัวเรือนมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย และบ้านมี สภาพคงทนถาวร	๘๙,๘๘๐	๑๒๙	๐.๑๔	๘๙,๗๕๑	๙๙.๘๖	๙๒,๒๙๘	๖๕	๐.๐๗	๙๒,๒๓๓	๙๙.๙๓
๙	ครัวเรือนมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภค เพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ ๕ ลิตรต่อวัน	๘๙,๘๘๐	๙๘	๐.๑๑	๘๙,๗๘๒	๙๙.๘๙	๙๒,๒๙๘	๙	๐.๐๑	๙๒,๒๘๙	๙๙.๙๙
๑๐	ครัวเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ ๔๕ ลิตรต่อวัน	๘๙,๘๘๐	๑๑๑	๐.๑๒	๘๙,๗๖๙	๙๙.๘๘	๙๒,๒๙๘	๕๐๙	๐.๕๕	๙๑,๗๘๙	๙๙.๔๕
๑๑	ครัวเรือนมีการจัดบ้านเรือนเป็นระเบียบ เรียบร้อย สะอาด ถูกสุขลักษณะ	๘๙,๘๘๐	๑๐๗	๐.๑๒	๘๙,๗๗๓	๙๙.๘๘	๙๒,๒๙๘	๔๑๔	๐.๔๕	๙๑,๘๘๔	๙๙.๕๕
๑๒	ครัวเรือนไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ	๘๙,๘๘๐	๒๑๕	๐.๒๔	๘๙,๖๖๕	๙๙.๗๖	๙๒,๒๙๘	๑๐๖	๐.๑๑	๙๒,๑๙๒	๙๙.๘๙
๑๓	ครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติเหตุและภัยธรรมชาติ อย่างถูกวิธี	๘๙,๘๘๐	๑๐๕	๐.๑๒	๘๙,๗๗๕	๙๙.๘๘	๙๒,๒๙๘	๙๓๓	๑.๐๑	๙๑,๓๖๕	๙๘.๙๙
๑๔	ครัวเรือนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๘๙,๘๘๐	๒๐๙	๐.๒๓	๘๙,๖๗๑	๙๙.๗๗	๙๒,๒๙๘	๔๖	๐.๐๕	๙๒,๒๕๒	๙๙.๙๕
๑๕	หมวดที่ ๒ : การศึกษา มี ๕ ตัวชีวิต ตัวชีวิตที่ ๑๕ เด็กอายุ ๓-๕ ปีเต็ม ได้รับบริการ เลี้ยงดูเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียน	๖,๖๘๔	๖	๐.๐๙	๖,๖๗๘	๙๙.๙๑	๔,๗๐๒	๑	๐.๐๒	๔,๗๐๑	๙๙.๙๘

เปรียบเทียบข้อมูลคุณภาพชีวิตของคนภูเก็ต จากเกณฑ์ จปฐ
รายตัวชีวิตของจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๕๙ และ ปี ๒๕๖๐ ดังนี้

ตัวชี้ วัดที่	ชื่อตัวชี้วัด	จำนวนที่ สำรวจ ทั้งหมด	ปี ๒๕๕๙				จำนวนที่ สำรวจ ทั้งหมด	ปี ๒๕๖๐			
			ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์			ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑๖	เด็กอายุ ๖ - ๑๔ ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี	๒๑,๒๑๕	-	-	๒๑,๒๑๕	๑๐๐	๑๔,๖๐๐	๖๔๕	๔.๔๒	๑๓,๙๕๕	๙๕.๕๘
๑๗	เด็กจบชั้น ม.๓ ได้เรียนต่อชั้น ม.๔ หรือเทียบเท่า	๑,๒๙๘	๕	๐.๓๙	๑,๒๙๓	๙๙.๖๑	๔๑๒	๗	๑.๗๐	๔๐๕	๙๘.๓๐
๑๘	คนในครัวเรือนที่จบการศึกษาบังคับ ๙ ปี ที่ไม่ได้เรียนต่อและยังไม่มีงานทำได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพ	๕	-	-	๕	๑๐๐	๑๗๐	๓	๑.๗๖	๑๖๗	๙๘.๒๔
๑๙	คนอายุ ๑๕- ๕๙ปี อ่าน เขียนภาษาไทย และคิดเลขอย่างง่ายได้	๑๕๒,๙๗๒	๘๙	๐.๐๖	๑๕๒,๘๘๓	๙๙.๙๔	๑๓๙,๔๔๔	๗๒	๐.๐๕	๑๓๙,๓๗๒	๙๙.๙๕
	หมวดที่ ๔ การมีงานทำและรายได้ มี ๔ ตัวชี้วัด										
๒๐	คนอายุ ๑๕-๕๙ ปี มีอาชีพและมีรายได้	๑๔๕,๒๗๐	๒,๒๐๑	๑.๕๒	๑๔๓,๐๖๙	๙๘.๔๘	๑๒๖,๓๕๗	๒๒๔	๐.๑๘	๑๒๖,๑๓๓	๙๙.๘๒
๒๑	คนอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป มีอาชีพและมีรายได้	๒๐,๘๖๑	๙๘๕	๔.๗๒	๑,๙๘๖	๙๕.๒๘	๒๖,๓๐๙	๑,๗๙๙	๖.๘๔	๒๔,๕๑๐	๙๓.๑๖
๒๒	รายได้เฉลี่ยของคนในครัวเรือนต่อปี	๘๙,๘๘๐	-	-	๘๙,๘๘๐	๑๐๐	๙๒,๒๙๘	๖	๐.๐๑	๙๒,๒๙๒	๙๙.๙๙
๒๓	ครัวเรือนมีการเก็บออมเงิน	๘๙,๘๘๐	๓๔๘	๐.๓๙	๘๙,๕๓๒	๙๙.๖๑	๙๒,๒๙๘	๑๐,๒๗๕	๑๑.๑๓	๘๒,๐๒๓	๘๘.๘๗

เปรียบเทียบข้อมูลคุณภาพชีวิตของคนภูเก็ต จากเกณฑ์ จปฐ.
รายตัวชี้วัดของจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๕๙ และ ปี ๒๕๖๐ ดังนี้

ตัวชี้วัดที่	ชื่อตัวชี้วัด	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด	ปี ๒๕๕๙				จำนวนที่สำรวจทั้งหมด	ปี ๒๕๖๐			
			ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์			ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๒๔	คนในครัวเรือนไม่ดื่มสุรา	๒๒๒,๕๗๗	๓,๕๖๓	๑.๖๐	๒๑๙,๐๑๔	๙๘.๔๐	๑๘๗,๓๗๑	๑,๗๑๖	๐.๙๒	๑๘๕,๖๕๕	๙๙.๐๘
๒๕	คนในครัวเรือนไม่สูบบุหรี่	๒๒๒,๕๗๗	๔,๑๑๒	๑.๘๕	๒๑๘,๔๖๕	๙๘.๑๕	๑๘๗,๓๗๑	๕,๕๐๙	๒.๙๔	๑๘๑,๘๖๒	๙๗.๐๖
๒๖	คนอายุ ๖ ปีขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง	๒๑๒,๗๖๖	๒๖๙	๐.๑๓	๒๑๒,๔๙๗	๙๙.๘๗	๑๘๐,๓๘๘	๔๖๘	๐.๒๖	๑๗๙,๙๒๐	๙๙.๗๔
๒๗	ผู้สูงอายุ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน	๒๕,๙๓๕	-	-	๒๕,๙๓๕	๑๐๐	๒๖,๔๐๙	๕	๐.๐๒	๒๖,๔๑๔	๙๙.๙๘
๒๘	ผู้พิการ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน	๒๖๘	-	-	๒๖๘	๑๐๐	๓๒๓	๒	๐.๖๒	๓๒๑	๙๙.๓๘
๒๙	ผู้ป่วยเรื้อรัง ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน	-	-	-	-	-	๒๐๙	๐	๐	๒๐๙	๑๐๐
๓๐	คนในครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของชุมชนหรือท้องถิ่น	๘๙,๘๘๐	๑,๗๖๗	๑.๙๗	๘๘,๑๑๓	๙๘.๐๓	๙๒,๒๙๘	๑,๓๖๑	๑.๑๔	๙๐,๙๓๗	๙๘.๕๓
๓๑	ครอบครัวมีความอบอุ่น	๘๙,๘๘๐	๑๒๑	๐.๑๓	๘๙,๗๕๙	๙๙.๘๗	๙๒,๒๙๘	๔๕	๐.๐๕	๙๒,๒๕๓	๙๙.๙๕

ส่วนที่ ๒

ส่วนที่ ๒ รายงานคุณภาพชีวิตของคนภูเก็ต จากเกณฑ์ จปฐ. ปี ๒๕๖๖๐ รายตัวชี้วัด

หมวดที่ ๑ สุขภาพดี (คนไทยมีสุขภาพกายและจิตดี) มี ๗ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดที่ ๑ เด็กแรกเกิดมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า ๒,๕๐๐ กรัม

ที่	อำเภอ	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด(คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	เมืองภูเก็ต	๒๔๒	๐	๐	๒๔๒	๑๐๐
๒.	ถลาง	๓๓๐	๐	๐	๓๓๐	๑๐๐
๓.	กะทู้	๑๓๒	๐	๐	๑๓๒	๑๐๐
รวม		๗๐๔	๐	๐	๗๐๔	๑๐๐

ตัวชี้วัดที่ ๒ เด็กแรกเกิดได้กินนมแม่อย่างเดียวอย่างน้อย ๖ เดือนแรกติดต่อกัน

ที่	อำเภอ	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด(คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	เมืองภูเก็ต	๑๘๖	๑๘๕	๙๙.๔๖	๑	๐.๕๔
๒.	ถลาง	๒๕๗	๐	๐	๒๕๗	๑๐๐
๓.	กะทู้	๑๑๓	๐	๐	๑๑๓	๑๐๐
รวม		๕๕๖	๑	๐.๑๘	๕๕๕	๙๙.๘๒

ตัวชี้วัดที่ ๓ เด็กแรกเกิดถึง ๑๒ปีได้รับฉีดวัคซีนป้องกันโรคครบตามตารางสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค

ที่	อำเภอ	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด(คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	เมืองภูเก็ต	๙,๑๙๕	๗	๐.๐๘	๙,๑๘๖	๙๙.๙๒
๒.	ถลาง	๖,๕๒๘	๐	๐	๖,๕๒๘	๑๐๐
๓.	กะทู้	๒,๕๓๙	๐	๐	๒,๕๓๙	๑๐๐
รวม		๑๘,๒๖๐	๗	๐.๐๔	๑๘,๒๕๓	๙๙.๙๖

ตัวชี้วัดที่ ๔ ทุกคนในครัวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัยและได้มาตรฐาน

ที่	อำเภอ	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด(คร.)	ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	เมืองภูเก็ต	๕๓,๒๗๑	๔๑	๐.๐๘	๕๓,๒๓๐	๙๙.๙๒
๒.	ถลาง	๒๗,๕๕๘	๐	๐	๒๗,๕๕๘	๑๐๐
๓.	กะทู้	๑๑,๔๖๙	๗	๐.๐๖	๑๑,๔๖๒	๙๙.๙๔
รวม		๙๒,๒๙๘	๔๘	๐.๐๕	๙๒,๒๕๐	๙๙.๙๕

ตัวชี้วัดที่ ๕ คนในครัวเรือนมีการใช้ยาเพื่อบำบัด บรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้นอย่างเหมาะสม

ที่	อำเภอ	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด(คร.)	ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	เมืองภูเก็ต	๕๓,๒๗๑	๙๑	๐.๑๗	๕๓,๑๘๐	๙๙.๘๓
๒.	ถลาง	๒๗,๕๕๘	๑๑๘	๐.๔๓	๒๗,๔๔๐	๙๙.๕๗
๓.	กะทู้	๑๑,๔๖๙	๓	๐.๐๓	๑๑,๔๖๖	๙๙.๙๗
รวม		๙๒,๒๙๘	๒๑๒	๐.๒๓	๙๒,๐๘๖	๙๙.๗๗

ตัวชี้วัดที่ ๖ คนอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี

ที่	อำเภอ	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด(คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	เมืองภูเก็ต	๖๔,๘๐๓	๑,๘๒๑	๒.๘๑	๖๒,๙๘๒	๙๗.๑๙
๒.	ถลาง	๓๖,๗๐๗	๖๙๐	๑.๘๘	๓๖,๐๑๗	๙๘.๑๒
๓.	กะทู้	๑๓,๗๘๖	๓	๐.๐๒	๑๓,๗๘๓	๙๙.๙๘
รวม		๑๑๕,๓๑๖	๒,๕๑๔	๒.๑๘	๑๑๒,๘๐๒	๙๗.๘๒

ตัวชี้วัดที่ ๗ คนอายุ ๖ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๓ วันๆละ ๓๐ นาที

ที่	อำเภอ	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด(คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	เมืองภูเก็ต	๙๙,๖๐๘	๑,๙๑๐	๑.๙๒	๙๗,๖๙๘	๙๘.๐๘
๒.	ถลาง	๕๘,๑๓๕	๖๔๓	๑.๑๑	๕๗,๔๙๒	๙๘.๘๙
๓.	กะทู้	๒๒,๖๔๕	๒๕๖	๑.๑๓	๒๒,๓๘๙	๙๘.๘๗
รวม		๑๘๐,๓๘๘	๒,๘๑๓	๑.๕๖	๑๗๗,๕๗๕	๙๘.๔๔

หมวดที่ ๒ :สภาพแวดล้อม มี ๗ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดที่ ๘ ครั้วเรือนมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย และบ้านมีสภาพคงทนถาวร

ที่	อำเภอ	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด(คร.)	ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	เมืองภูเก็ต	๕๓,๒๗๑	๖๑	๐.๑๑	๕๓,๒๑๐	๙๙.๘๙
๒.	ถลาง	๒๗,๕๕๘	๐	๐	๒๗,๕๕๘	๑๐๐
๓.	กะทู้	๑๑,๔๖๕	๔	๐.๐๓	๑๑,๔๖๑	๙๙.๙๗
รวม		๙๒,๒๙๔	๖๕	๐.๐๗	๙๒,๒๒๙	๙๙.๙๓

ตัวชี้วัดที่ ๙ ครั้วเรือนมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคเพียงพอตลอดปี
อย่างน้อยคนละ ๕ ลิตรต่อวัน

ที่	อำเภอ	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด(คร.)	ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	เมืองภูเก็ต	๕๓,๒๗๑	๗	๐.๐๑	๕๓,๒๖๔	๙๙.๙๙
๒.	ถลาง	๒๗,๕๕๘	๑	๐.๐๐	๒๗,๕๕๗	๑๐๐
๓.	กะทู้	๑๑,๔๖๙	๑	๐.๐๑	๑๑,๔๖๘	๙๙.๙๙
รวม		๙๒,๒๙๘	๙	๐.๐๑	๙๒,๒๘๙	๙๙.๙๙

ตัวชี้วัดที่ ๑๐ คราวเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ ๔๕ ลิตรต่อวัน

ที่	อำเภอ	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด(คร.)	ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	เมืองภูเก็ต	๕๓,๒๗๑	๗	๐.๐๑	๕๓,๒๖๔	๙๙.๙๙
๒.	ถลาง	๒๗,๕๕๘	๕๐๐	๑.๘๑	๒๗,๐๕๘	๙๘.๑๙
๓.	กะทู้	๑๑,๔๖๙	๒	๐.๐๒	๑๑,๔๖๗	๙๙.๙๘
รวม		๙๒,๒๙๘	๕๐๙	๐.๕๕	๙๑,๗๘๙	๙๙.๔๕

ตัวชี้วัดที่ ๑๑ คราวเรือนมีการจัดบ้านเรือนเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด ถูกสุขลักษณะ

ที่	อำเภอ	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด(คร.)	ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	เมืองภูเก็ต	๕๓,๒๗๑	๒๒๔	๐.๔๒	๕๓,๐๔๗	๙๙.๕๘
๒.	ถลาง	๒๗,๕๕๘	๑๗๐	๐.๖๒	๒๗,๓๘๘	๙๙.๓๘
๓.	กะทู้	๑๑,๔๖๙	๒๐	๐.๑๗	๑๑,๔๔๙	๙๙.๘๓
รวม		๙๒,๒๙๘	๔๑๔	๐.๔๕	๙๑,๘๘๔	๙๙.๕๕

ตัวชี้วัดที่ ๑๒ คราวเรือนไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ

ที่	อำเภอ	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด(คร.)	ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	เมืองภูเก็ต	๕๓,๒๗๑	๗๒	๐.๑๔	๕๓,๑๙๙	๙๙.๘๖
๒.	ถลาง	๒๗,๕๕๘	๓๑	๐.๑๑	๒๗,๕๒๗	๙๙.๘๙
๓.	กะทู้	๑๑,๔๖๙	๓	๐.๐๓	๑๑,๔๖๖	๙๙.๙๗
รวม		๙๒,๒๙๘	๑๐๖	๐.๑๑	๙๒,๑๙๒	๙๙.๘๙

ตัวชี้วัดที่ ๑๓ ครูวีรอนมีการป้องกันอุบัติเหตุและภัยธรรมชาติอย่างถูกวิธี

ที่	อำเภอ	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด(คร.)	ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	เมืองภูเก็ต	๕๓,๒๗๑	๘๘๔	๑.๖๖	๕๒,๓๘๗	๙๘.๓๔
๒.	ถลาง	๒๗,๕๕๘	๓๒	๐.๑๑	๒๗,๕๒๖	๙๙.๘๘
๓.	กะทู้	๑๑,๔๖๙	๑๗	๐.๑๕	๑๑,๔๕๒	๙๙.๘๕
รวม		๙๒,๒๙๘	๙๓๓	๑.๐๑	๙๑,๓๖๕	๙๘.๙๙

ตัวชี้วัดที่ ๑๔ ครูวีรอนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ที่	อำเภอ	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด(คร.)	ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	เมืองภูเก็ต	๕๓,๒๗๑	๔๐	๐.๐๘	๕๓,๒๓๑	๙๙.๙๒
๒.	ถลาง	๒๗,๕๕๘	๐	๐	๒๗,๕๕๘	๑๐๐
๓.	กะทู้	๑๑,๔๖๙	๖	๐.๐๕	๑๑,๔๖๓	๙๙.๙๕
รวม		๙๒,๒๙๘	๔๖	๐.๐๕	๙๒,๒๕๒	๙๙.๙๕

หมวดที่ ๓ : การศึกษา มี ๕ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดที่ ๑๕ เด็กอายุ ๓-๕ ปีเต็ม ได้รับการเลี้ยงดูเตรียมความพร้อมก่อนนวัยเรียน

ที่	อำเภอ	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด(คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	เมืองภูเก็ต	๒,๓๓๗	๑	๐.๐๔	๒,๓๓๖	๙๙.๙๖
๒.	ถลาง	๑,๖๖๘	๐	๐	๑,๖๖๘	๑๐๐
๓.	กะทู้	๖๙๙	๐	๐	๖๙๙	๑๐๐
รวม		๔,๗๐๒	๑	๐.๐๒	๔,๗๐๑	๙๙.๙๘

ตัวชี้วัดที่ ๑๖ เด็กอายุ ๖-๑๔ ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี

ที่	อำเภอ	จำนวนที่สำรวจ ทั้งหมด(คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	เมืองภูเก็ต	๗,๗๐๗	๕๓๑	๖.๘๙	๗,๑๗๖	๙๓.๑๑
๒.	ถลาง	๔,๙๓๗	๒	๐.๐๔	๔,๙๓๕	๙๙.๙๖
๓.	กะทู้	๑,๙๕๓	๑๑๒	๕.๗๓	๑,๘๔๑	๙๔.๒๗
รวม		๑๔,๖๐๐	๖๔๕	๔.๔๒	๑๓,๙๕๕	๙๕.๕๘

ตัวชี้วัดที่ ๑๗ เด็กจบชั้น ม.๓ ได้เรียนต่อชั้น ม.๔ หรือเทียบเท่า

ที่	อำเภอ	จำนวนที่สำรวจ ทั้งหมด(คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	เมืองภูเก็ต	๒๑๒	๗	๓.๓๐	๒๐๕	๙๖.๗๐
๒.	ถลาง	๑๕๑	๐	๐	๑๕๑	๑๐๐
๓.	กะทู้	๔๙	๐	๐	๔๙	๑๐๐
รวม		๔๑๒	๗	๑.๗๐	๔๐๕	๙๘.๓๐

ตัวชี้วัดที่ ๑๘ คนในครัวเรือนที่จบการศึกษาบังคับ ๙ ปีที่ไม่ได้เรียนต่อและยังไม่มีงานทำ
ได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพ

ที่	อำเภอ	จำนวนที่สำรวจ ทั้งหมด(คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	เมืองภูเก็ต	๒๐๙	๑	๐.๔๘	๒๐๘	๙๙.๕๒
๒.	ถลาง	๑๓๘	๑	๐.๗๒	๑๓๗	๙๙.๒๘
๓.	กะทู้	๘๐	๑	๑.๒๕	๗๙	๙๘.๗๕
รวม		๑๒๗	๓	๒.๓๖	๑๒๔	๙๘.๖๔

ตัวชี้วัดที่ ๑๙ คนอายุ ๑๕- ๕๙ปี อ่าน เขียนภาษาไทย และคิดเลขอย่างง่ายได้

ที่	อำเภอ	จำนวนที่สำรวจ ทั้งหมด(คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	เมืองภูเก็ต	๗๖,๘๐๒	๕๒	๐.๐๗	๗๖,๗๕๐	๙๙.๙๓
๒.	ถลาง	๔๔,๔๓๖	๑๒	๐.๐๓	๔๔,๔๒๔	๙๙.๙๗
๓.	กะทู้	๗๘,๑๕๗	๘	๐.๐๑	๗๘,๑๔๙	๙๙.๙๖
รวม		๑๙๙,๓๙๕	๗๒	๐.๐๓	๑๙๙,๓๒๓	๙๙.๘๓

หมวดที่ ๔ การมีงานทำและรายได้ มี ๔ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดที่ ๒๐ คนอายุ ๑๕-๕๙ ปี มีอาชีพและมีรายได้

ที่	อำเภอ	จำนวนที่สำรวจ ทั้งหมด(คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	เมืองภูเก็ต	๖๘,๙๓๓	๑๓๕	๐.๒๐	๖๘,๗๙๘	๙๙.๘๐
๒.	ถลาง	๔๐,๘๑๙	๘๑	๐.๒๐	๔๐,๗๓๘	๙๙.๘๐
๓.	กะทู้	๑๖,๔๙๖	๗	๐.๐๔	๑๖,๔๘๙	๙๙.๙๖
รวม		๑๒๖,๒๕๗	๒๒๓	๐.๑๘	๑๒๖,๐๓๔	๙๙.๘๒

ตัวชี้วัดที่ ๒๑ คนอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป มีอาชีพและมีรายได้

ที่	อำเภอ	จำนวนที่สำรวจ ทั้งหมด(คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	เมืองภูเก็ต	๑๔,๙๙๙	๑,๓๘๗	๙.๒๕	๑๓,๖๑๒	๙๐.๗๕
๒.	ถลาง	๘,๗๒๔	๒๙๘	๓.๔๒	๘,๔๒๖	๙๖.๕๘
๓.	กะทู้	๒,๕๓๐	๑๑๐	๔.๓๕	๒,๔๒๐	๙๕.๖๕
รวม		๒๖,๒๕๓	๑๗๙๕	๖.๘๔	๒๔,๔๕๘	๙๓.๑๖

ตัวชี้วัดที่ ๒๒ รายได้เฉลี่ยของคนในครัวเรือนต่อปี

ที่	อำเภอ	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด(คร.)	ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	เมืองภูเก็ต	๕๓,๒๗๑	๓	๐.๐๑	๕๓,๒๖๘	๙๙.๙๙
๒.	ถลาง	๒๗,๕๕๘	๗	๐.๐๓	๒๗,๕๕๑	๙๙.๙๗
๓.	กะทู้	๑๑,๔๖๙	๐	๐	๑๑,๔๖๙	๑๐๐
รวม		๙๒,๒๙๘	๖	๐.๐๑	๙๒,๒๙๒	๙๙.๙๙

ตัวชี้วัดที่ ๒๓ ครัวเรือนมีการเก็บออมเงิน

ที่	อำเภอ	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด(คร.)	ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	เมืองภูเก็ต	๕๓,๒๗๑	๔,๒๔๐	๗.๙๓	๔๙,๐๓๑	๙๒.๐๔
๒.	ถลาง	๒๗,๕๕๘	๓,๕๔๑	๑๒.๘๕	๒๔,๐๑๗	๘๗.๑๕
๓.	กะทู้	๑๑,๔๖๙	๒,๔๙๔	๒๑.๗๕	๘,๙๗๕	๗๘.๒๕
รวม		๙๒,๒๙๘	๑๐,๒๗๕	๑๑.๑๓	๘๒,๐๒๓	๘๘.๘๗

หมวดที่ ๕: ค่านิยมไทย มี ๘ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดที่ ๒๔ คนในครัวเรือนไม่ดื่มสุรา

ที่	อำเภอ	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด(คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	เมืองภูเก็ต	๑๐๒,๘๒๔	๑,๐๒๙	๑	๑๐๑,๗๙๕	๙๙.๐๐
๒.	ถลาง	๖๐,๘๘๐	๔๐๖	๐.๖๗	๖๐,๔๗๔	๙๙.๓๓
๓.	กะทู้	๒๓,๖๖๗	๒๘๐	๑.๑๘	๒๓,๓๘๗	๙๘.๘๒
รวม		๑๘๗,๓๗๑	๑,๗๑๖	๐.๙๒	๑๘๕,๖๕๕	๙๙.๐๘

ตัวชี้วัดที่ ๒๕ คนในครัวเรือนไม่สูบบุหรี่

ที่	อำเภอ	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด(คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	เมืองภูเก็ต	๑๐๒,๘๒๔	๒,๓๑๐	๒.๒๕	๑๐๐,๕๑๔	๙๗.๗๕
๒.	ถลาง	๖๐,๘๘๐	๒,๕๘๖	๔.๒๕	๕๘,๒๙๔	๙๕.๗๕
๓.	กะทู้	๒๓,๖๖๗	๖๐๖	๒.๕๖	๒๓,๐๖๑	๙๗.๔๔
รวม		๑๘๗,๓๗๑	๕,๕๐๒	๒.๙๔	๑๘๑,๘๖๙	๙๗.๐๖

ตัวชี้วัดที่ ๒๖ คนอายุ ๖ ปีขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง

ที่	อำเภอ	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด(คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	เมืองภูเก็ต	๙๙,๖๐๘	๔๔๓	๐.๔๔	๙๙,๑๖๕	๙๙.๕๖
๒.	ถลาง	๕๘,๑๓๕	๒๔	๐.๐๔	๕๘,๑๑๑	๙๙.๙๖
๓.	กะทู้	๒๒,๖๔๕	๑	๐	๒๒,๖๔๔	๑๐๐
รวม		๑๘๐,๓๘๘	๔๖๘	๐.๒๖	๑๗๙,๙๒๐	๙๙.๗๔

ตัวชี้วัดที่ ๒๗ ผู้สูงอายุ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน

ที่	อำเภอ	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด(คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	เมืองภูเก็ต	๑๕,๑๐๙	๕	๐.๐๓	๑๕,๑๐๔	๙๙.๙๗
๒.	ถลาง	๘,๗๖๘	๐	๐	๘,๗๖๘	๑๐๐
๓.	กะทู้	๒,๕๓๕	๐	๐	๒,๕๓๕	๑๐๐
รวม		๒๖,๔๑๒	๕	๐.๐๒	๒๖,๔๐๗	๙๙.๙๘

ตัวชี้วัดที่ ๒๘ ผู้พิการ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน

ที่	อำเภอ	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด(คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	เมืองภูเก็ต	๑๘๖	๒	๑.๐๘	๑๘๔	๙๘.๙๒
๒.	ถลาง	๑๑๖	๐	๐	๑๑๖	๑๐๐
๓.	กะทู้	๒๓	๐	๐	๒๓	๑๐๐
รวม		๓๒๕	๒	๐.๖๒	๓๒๓	๙๙.๓๘

ตัวชี้วัดที่ ๒๙ ผู้ป่วยเรื้อรัง ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน

ที่	อำเภอ	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด(คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	เมืองภูเก็ต	๒๑	๐	๐	๒๑	๑๐๐
๒.	ถลาง	๑๐๘	๐	๐	๑๐๘	๑๐๐
๓.	กะทู้	๘๐	๐	๐	๘๐	๑๐๐
รวม		๒๐๙	๐	๐	๒๐๙	๑๐๐

ตัวชี้วัดที่ ๓๐ คนในครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของชุมชนหรือท้องถิ่น

ที่	อำเภอ	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด(คร.)	ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	เมืองภูเก็ต	๕๓,๒๗๑	๑,๒๘๔	๒.๔๑	๕๑,๙๘๗	๙๗.๕๙
๒.	ถลาง	๒๗,๕๕๘	๖๘	๐.๒๕	๒๗,๔๙๐	๙๙.๗๕
๓.	กะทู้	๑๑,๔๖๙	๑๑,๔๖๐	๙๙.๙๒	๙	๐.๐๘
รวม		๙๒,๒๙๘	๑,๓๖๑	๑.๔๗	๙๐,๙๓๗	๙๘.๕๓

ตัวชี้วัดที่ ๓๑ ครอบครัวยุบอุ่น

ที่	อำเภอ	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด(คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์		ผ่านเกณฑ์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	เมืองภูเก็ต	๕๓,๒๗๑	๐	๐	๕๓,๒๗๑	๑๐๐
๒.	ถลาง	๒๗,๕๕๘	๒๙	๐.๑๑	๒๗,๕๒๙	๙๙.๘๙
๓.	กะทู้	๑๑,๔๖๙	๑๖	๐.๑๔	๑๑,๔๕๓	๙๙.๘๖
รวม		๙๒,๒๙๘	๔๕	๐.๐๕	๙๒,๒๕๓	๙๙.๙๕

เจ้าภาพตัวชี้วัดข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ระดับกระทรวง
ช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) มี ๕ หมวด ๓๑ ตัวชี้วัด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่	หมวด/ชื่อตัวชี้วัด	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	
		หน่วยงานหลัก	หน่วยงานร่วม
หมวดที่ ๑ สุขภาพดี (คนไทยมีสุขภาพกายและจิตดี) มี ๗ ตัวชี้วัด			
๑	เด็กแรกเกิดมีน้ำหนักไม่ต่ำกว่า ๒,๕๐๐ กรัม	- กระทรวงสาธารณสุข	- สถาบันการพัฒนาการ สาธารณสุขอาเซียน - หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา - กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ - กระทรวงมหาดไทย
๒	เด็กแรกเกิดได้กินนมแม่อย่างเดียวยังน้อย ๖ เดือนแรกติดต่อกัน		
๓	เด็กแรกเกิดถึง ๑๒ปีได้รับฉีดวัคซีนป้องกัน โรคครบตามตารางสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค		
๔	ครัวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย และได้มาตรฐาน		
๕	ครัวเรือนมีการใช้ยาเพื่อบำบัดบรรเทาอาการ เจ็บป่วยเบื้องต้นอย่างเหมาะสม		
๖	คนอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจสุขภาพ ประจำปี		
๗	คนอายุ ๖ ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างน้อย สัปดาห์ละ ๓ วัน วันละ ๓๐ นาที	- กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา	- กระทรวงการศึกษาศึกษา
หมวดที่ ๒ สภาพแวดล้อม มี ๘ ตัวชี้วัด			
๘	ครัวเรือนมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัยและบ้าน มีสภาพคงทนถาวร	- กระทรวงพัฒนาสังคมฯ	- กระทรวงมหาดไทย
๙	ครัวเรือนมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภค เพียงพอตลอดปีอย่างน้อยคนละ ๕ ลิตรต่อ วัน	- กระทรวงมหาดไทย (สถ)	- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม - กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ - กระทรวงสาธารณสุข - หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา
๑๐	ครัวเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี อย่างน้อย คนละ ๔๕ ลิตรต่อวัน	- กระทรวงมหาดไทย (สถ)	- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม - กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ - กระทรวงคมนาคม - หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา
๑๑	ครัวเรือนมีการจัดบ้านเรือนเป็นระเบียบ เรียบร้อย สะอาด และถูกสุขลักษณะ	- กระทรวงสาธารณสุข	- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม - กระทรวงมหาดไทย

ตัวชี้วัดที่	หมวด/ชื่อตัวชี้วัด	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	
		หน่วยงานหลัก	หน่วยงานร่วม
๑๒	ครัวเรือนไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ	- กระทรวงอุตสาหกรรม - กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- กระทรวงสาธารณสุข - กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ - กระทรวงมหาดไทย
๑๓	ครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติเหตุและภัยธรรมชาติอย่างถูกวิธี	- สำนักนายกรัฐมนตรี - กระทรวงมหาดไทย (ปก.)	- กระทรวงสาธารณสุข - กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ - กระทรวงคมนาคม - สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๑๔	ครัวเรือนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	- สำนักนายกรัฐมนตรี - กระทรวงมหาดไทย (ปก.)	- กระทรวงสาธารณสุข - กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ - กระทรวงคมนาคม - สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
หมวดที่ ๓ การศึกษา มี ๕ ตัวชี้วัด			
๑๕	เด็กอายุ ๓ - ๕ ปีเต็ม ได้รับการเลี้ยงดูเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียน	- กระทรวงการศึกษา - กระทรวงมหาดไทย (สธ.)	- กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๑๖	เด็กอายุ ๖-๑๔ ปีได้เรียนต่อการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี	- กระทรวงการศึกษา	- กระทรวงมหาดไทย
๑๗	เด็กจบชั้น ม.๓ ได้เรียนต่อชั้น ม.๔ หรือเทียบเท่า	- กระทรวงการศึกษา	- กระทรวงมหาดไทย
๑๘	คนในครัวเรือนที่จบการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปีที่ไม่ได้เรียนต่อและยังไม่มีงานทำได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพ	- กระทรวงการศึกษา	- กระทรวงมหาดไทย - กระทรวงอุตสาหกรรม - กระทรวงแรงงาน
๑๙	คนอายุ ๑๕-๕๙ ปี อ่าน เขียนภาษาไทย และคิดเลขอย่างง่ายได้	- กระทรวงการศึกษา	- กระทรวงมหาดไทย

ตัวชี้วัดที่	หมวด/ตัวชี้วัด	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	
		หน่วยงานหลัก	หน่วยงานร่วม
หมวดที่ ๔ การมีงานทำและรายได้			
๒๐	คนอายุ ๑๕ - ๕๙ มีอาชีพและรายได้	- กระทรวงแรงงาน	- กระทรวงมหาดไทย
๒๑	คนอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป มีอาชีพและรายได้	- กระทรวงแรงงาน - กระทรวงพัฒนาสังคม	- กระทรวงอุตสาหกรรม - กระทรวงพาณิชย์ - กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ - หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา
๒๒	รายได้เฉลี่ยของคนในครัวเรือนต่อปี	- กระทรวงมหาดไทย (พช.) - กระทรวงพาณิชย์ - กระทรวงอุตสาหกรรม - กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ - กระทรวงพัฒนาสังคมฯ - กระทรวงแรงงาน	- หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา
๒๓	ครัวเรือนมีการเก็บออมเงิน	- กระทรวงพัฒนาสังคมฯ - กระทรวงมหาดไทย (พช.) - กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	- กระทรวงวัฒนธรรม - กระทรวงการศึกษา
หมวดที่ ๕ ค่านิยม มี ๘ ตัวชี้วัด			
๒๔	คนในครัวเรือนไม่ดื่มสุรา	- กระทรวงสาธารณสุข	- สำนักพระพุทธศาสนาแห่งชาติ - กระทรวงวัฒนธรรม - กระทรวงมหาดไทย
๒๕	คนในครัวเรือนไม่สูบบุหรี่	- กระทรวงสาธารณสุข	- สำนักพระพุทธศาสนาแห่งชาติ - กระทรวงมหาดไทย
๒๖	คนอายุ ๖ ปีขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา อย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง	- กระทรวงวัฒนธรรม - สำนักงานพระพุทธศาสนา	- กระทรวงการศึกษา - กระทรวงมหาดไทย

ตัวชี้วัดที่	หมวด/ชื่อตัวชี้วัด	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	
		หน่วยงานหลัก	หน่วยงานร่วม
๒๗	ผู้สูงอายุ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน	- กระทรวงสาธารณสุข - กระทรวงพัฒนาสังคมฯ	- กระทรวงวัฒนธรรม - กระทรวงมหาดไทย
๒๘	ผู้พิการ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน		
๒๙	ผู้ป่วยเรื้อรัง ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน		
๓๐	ครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของชุมชนหรือท้องถิ่น	- กระทรวงมหาดไทย (พช.) - กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ - กระทรวงการศึกษาธิการ - กระทรวงสาธารณสุข - หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา
๓๑	ครอบครัวมีความอบอุ่น	- กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	- กระทรวงสาธารณสุข - กระทรวงมหาดไทย - กระทรวงวัฒนธรรม

เจ้าภาพตัวชี้วัดข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ระดับจังหวัด
ช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) มี ๕ หมวด ๓๑ ตัวชี้วัด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่	ชื่อตัวชี้วัด	หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ
หมวดที่ ๑ สุขภาพดี (คนไทยมีสุขภาพกายและจิตดี) มี ๗ ตัวชี้วัด		
๑	เด็กแรกเกิดมีน้ำหนักไม่ต่ำกว่า ๒,๕๐๐ กรัม	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
๒	เด็กแรกเกิดได้กินนมแม่อย่างเดียวน้อย ๖ เดือนแรก ติดต่อกัน	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
๓	เด็กแรกเกิดถึง ๑๒ปีได้รับฉีดวัคซีนป้องกันโรคครบตาม ตารางสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
๔	ครัวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย และได้ มาตรฐาน	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
๕	ครัวเรือนมีการใช้ยาเพื่อบำบัดบรรเทาอาการเจ็บป่วย เบื้องต้นอย่างเหมาะสม	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
๖	คนอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
๗	คนอายุ ๖ ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๓ วัน วันละ ๓๐ นาที	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
หมวดที่ ๒ สภาพแวดล้อม มี ๘ ตัวชี้วัด		
๘	ครัวเรือนมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัยและบ้านมีสภาพคงทน ถาวร	สำนักงานพัฒนาสังคมฯ จังหวัด
๙	ครัวเรือนมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคเพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ ๕ ลิตรต่อวัน	สำนักงานท้องถิ่นจังหวัด
๑๐	ครัวเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ ๔๕ ลิตรต่อวัน	สำนักงานท้องถิ่นจังหวัด
๑๑	ครัวเรือนมีการจัดบ้านเรือนเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด และถูกสุขลักษณะ	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
๑๒	ครัวเรือนไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
๑๓	ครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติเหตุภัยและภัยธรรมชาติอย่างถูกวิธี	สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยฯ สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัด
๑๔	ครัวเรือนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัด
หมวดที่ ๓ การศึกษา มี ๕ ตัวชี้วัด		
๑๕	เด็กอายุ ๓ - ๕ ปีเต็ม ได้รับการเลี้ยงดูเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียน	สำนักงานท้องถิ่นจังหวัด สำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
๑๖	เด็กอายุ ๖-๑๔ ปีได้เรียนต่อการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี	สำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

ตัวชี้วัดที่	ชื่อตัวชี้วัด	หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ
๑๗	เด็กจบชั้น ม.๓ ได้เรียนต่อชั้น ม.๔ หรือเทียบเท่า	สำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กศน.จังหวัด
๑๘	คนในครัวเรือนที่จบการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปีที่ไม่ได้ เรียนต่อและยังไม่มียานทำได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพ	สำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สำนักงานกศน.จังหวัด
๑๙	คนอายุ ๑๕-๕๙ ปี อ่าน เขียนภาษาไทย และคิดเลข อย่างง่ายได้	
หมวดที่ ๔ การมีงานทำและรายได้ มี ๔ ตัวชี้วัด		
๒๐	คนอายุ ๑๕ - ๕๙ มีอาชีพและรายได้	สำนักงานแรงงานจังหวัด
๒๑	คนอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป มีอาชีพและรายได้	สำนักงานแรงงานจังหวัด, สำนักงานพัฒนาสังคมฯจังหวัด
๒๒	รายได้เฉลี่ยของคนในครัวเรือนต่อปี	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด, สำนักงาน พาณิชย์จังหวัดอุตสาหกรรมจังหวัด, สำนักงาน เกษตรจังหวัด สำนักงานพัฒนาสังคมฯจังหวัด สำนักงานแรงงานจังหวัด
๒๓	ครัวเรือนมีการเก็บออมเงิน	สำนักงานพัฒนาสังคมฯจังหวัด สำนักงาน พัฒนาชุมชนจังหวัด สำนักงานเกษตรจังหวัด
หมวดที่ ๕ ค่านิยมไทย มี ๘ ตัวชี้วัด		
๒๔	คนในครัวเรือนไม่ดื่ม	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
๒๕	คนในครัวเรือนไม่สูบบุหรี่	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
๒๖	คนอายุ ๖ ปีขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา อย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง	สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด, สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัด
๒๗	ผู้สูงอายุ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด, สำนักงานพัฒนาสังคมฯจังหวัด
๒๘	ผู้พิการได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน	สาธารณสุขจังหวัด, พัฒนาสังคมฯจังหวัด
๒๙	ผู้ป่วยโรคเรื้อรังได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด, สำนักงานพัฒนาสังคมฯจังหวัด
๓๐	ครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ ของชุมชนหรือท้องถิ่น	สำนักงานปกครองจังหวัด สำนักงานท้องถิ่น จังหวัด สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติฯ
๓๑	ครอบครัวมีความอบอุ่น	สำนักงานพัฒนาสังคมฯ จังหวัด

การพัฒนาคุณภาพชีวิตคนไทย

การพัฒนาคุณภาพชีวิต

คุณภาพชีวิต หมายถึง สภาวะความพร้อมของบุคคลทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และด้านอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตที่สามารถส่งผลให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

การพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นการพัฒนาคนในทุก ๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นด้านสุขภาพอนามัย การศึกษา จิตใจ คุณธรรม ความพร้อมในการดำรงชีวิตในสังคม ความสามารถในการประกอบอาชีพ รวมถึงการพัฒนาในทุกขั้นตอนของชีวิตนับตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยสูงอายุ เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น ทั้งส่วนบุคคล สังคมและประเทศชาติ **จปฐ. ในประเทศไทย**

ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) คือข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพชีวิตของคนไทยในระดับครัวเรือน ทำให้ประชาชนทราบถึงคุณของตนเอง คุณภาพชีวิตของครัวเรือนและหมู่บ้าน/ชุมชน ในช่วงเวลาระยะหนึ่ง

ปี ๒๕๒๕ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและการพัฒนาแห่งชาติ กำหนดรูปแบบ ลักษณะ สังคมไทยและคนไทยที่พึงประสงค์ในอนาคต โดยกำหนดเป็นเครื่องชี้วัด จปฐ. ของคนไทย โดยสรุป “การมีคุณภาพชีวิตจะต้องผ่านเกณฑ์ จปฐ. ทุกตัวชี้วัด”

ปี ๒๕๒๘ คณะรัฐมนตรีเห็นชอบและอนุมัติเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๒๘ ให้การดำเนินโครงการ ปිරณรงค์คุณภาพชีวิต และประกาศให้เป็น “ปिरณรงค์คุณภาพชีวิตของประชาชนในชาติ” (ปรช.) (๒๐ สิงหาคม ๒๕๒๘ - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๓๐) โดยใช้เครื่องชี้วัด จปฐ. ๘ หมวด ๓๒ ตัวชี้วัด

ปี ๒๕๓๖ คณะกรรมการพัฒนาชนบทแห่งชาติ(กชช.)มีมติเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๖ ให้กรมการพัฒนาชุมชน จัดเก็บข้อมูล จปฐ. เป็นประจำทุกปี ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๓ โดยมีการปรับปรุงเครื่องชี้วัด ข้อมูล จปฐ. ทุก ๕ ปี ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ปี ๒๕๓๖ คณะรัฐมนตรี มีมติเมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๓๖ “ให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ชนบท นำข้อมูล กชช. ๒๓ และข้อมูล จปฐ. ไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาชนบททุกระดับ การกำหนดนโยบายและแนวทางการปฏิบัติ รวมทั้งการอนุมัติโครงการและติดตามการพัฒนาชนบทด้วย”

ปี ๒๕๔๔ ปรับปรุงเครื่องชี้วัด จปฐ. เพื่อใช้เก็บข้อมูลในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕ - ๒๕๔๙) เป็น ๖ หมวด ๓๗ ตัวชี้วัด และคณะกรรมการอำนวยการงานพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน (พชช.) มีมติเมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ให้กรมการพัฒนาชุมชน รับผิดชอบประสานการจัดเก็บข้อมูล จปฐ. ในเตเมือง โดยใช้เครื่องชี้วัดเช่นเดียวกับเขตชนบท (มติเมื่อ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๕)

ปี ๒๕๕๕ ปรับปรุงเครื่องชี้วัด จปฐ. เพื่อใช้เก็บข้อมูลในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) เป็น ๕ หมวด ๓๐ ตัวชี้วัด

ปี ๒๕๖๐ ปรับปรุงเครื่องชี้วัด จปฐ. เพื่อใช้เก็บข้อมูลในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) เป็น ๕ หมวด ๓๑ ตัวชี้วัด

หลักการสำคัญของ จปฐ.

๑. ใช้เครื่องชี้วัดความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) เป็นเครื่องมือของกระบวนการเรียนรู้ของประชาชนในหมู่บ้านเพื่อให้ประชาชนในหมู่บ้านทราบถึงสภาพความเป็นอยู่ของตนเอง ครอบครัวและชุมชนว่าบรรลุตามเกณฑ์ ความจำเป็นพื้นฐานแล้วหรือไม่

๒. ส่งผลให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา โดยผ่านกระบวนการ จปฐ. นับตั้งแต่กำหนดปัญหาความต้องการที่แท้จริงของชุมชนตลอดจนค้นหาสาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหาโดยใช้ข้อมูล จปฐ. ที่ที่อยู่และการดำเนินงานแก้ไขปัญหามุ่งเน้นการประเมินผล การดำเนินการที่ผ่านมา

๓. ใช้ข้อมูล จปฐ. เป็นแนวทางในการคัดเลือกโครงการต่าง ๆ ของรัฐบาลให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา ที่แท้จริงของชุมชนสามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพรวมทั้งมีการประสาน ระหว่างสาขาในด้านการปฏิบัติมากขึ้น

หัวใจของข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)

หัวใจของการจัดเก็บข้อมูล จปฐ. อยู่ที่ประชาชน คือประชาชนสามารถทราบปัญหาของตนเอง คุณภาพชีวิตเป็นอย่างไร ชาดเรื่องใด

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ประชาชนในเขตชนบทและเมือง สามารถพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของตนเองและครอบครัว ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างน้อยผ่านเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐาน โดยมีเครื่องชี้วัด ความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) เป็นเครื่องมือ

การใช้ประโยชน์จากข้อมูล จปฐ.

องค์กรระดับต่าง ๆ และชุมชนในระดับ สามารถข้อมูล จปฐ. ไปใช้ประโยชน์ในกระกำหนดนโยบาย แนวทางปฏิบัติวางแผนโครงการ อนุมัติโครงการ และการติดตามประเมินผล ซึ่งในแต่ละระดับสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ ดังนี้

๑. ระดับครัวเรือน

๑.๑ ประชาชน จะได้ทราบสถานการณ์คุณภาพชีวิตของตนเอง และครัวเรือน และสามารถปรับปรุงคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นด้วยตนเอง สมาชิกในครัวเรือนทุกคนได้รับทราบตัวชี้วัดที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ จปฐ. (โดยดูจากสมุดสรุป จปฐ. ๑) ซึ่งจะบันทึกผลการจัดเก็บข้อมูลของครัวเรือนตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหา สามารถทราบได้ว่า มีครัวเรือนใดบ้างที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จปฐ. ในแต่ละตัวชี้วัดและมีครัวเรือนใดบ้างไม่ผ่านเกณฑ์ จปฐ. หลายตัวชี้วัดซึ่งคณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) สามารถใช้ข้อมูลในการแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง

๑.๒ ประชาชนสามารถเข้าถึงและได้รับสวัสดิการด้านต่าง ๆ จากรัฐ โดยเฉพาะการช่วยเหลือสนับสนุนจากภาครัฐอย่างทันท่วงที เมื่อได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยหรือภัยพิบัติ เพราะได้ให้ข้อมูลของตนเองไว้กับภาครัฐ

๒. ระดับหมู่บ้าน /ชุมชน

คณะกรรมการหมู่บ้าน(กม.) องค์กร หรือกลุ่มองค์กรภายในหมู่บ้าน จะได้ทราบ ใช้ตัวชี้วัด จปฐ. ในระดับหมู่บ้าน ตำบล ที่ยังไม่บรรลุเป้าหมายเป็นข้อมูลในการวางแผนงาน / โครงการ โดยเฉพาะ

หมู่บ้าน ตำบลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ จปฐ. หมายตัวชี้วัดต้องให้ความสำคัญมากเป็นพิเศษมากกว่าหมู่บ้าน ตำบลอื่น ๆ ทำให้สามารถทราบได้ว่ามีหมู่บ้าน ตำบลใดบ้างที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ จปฐ. ในแต่ละตัวชี้วัด และมีหมู่บ้าน ตำบลใดบ้างที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ จปฐ. หลายตัวชี้วัด ซึ่งคณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) สามารถใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาหมู่บ้าน ตำบล ได้อย่างถูกต้อง

๓. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

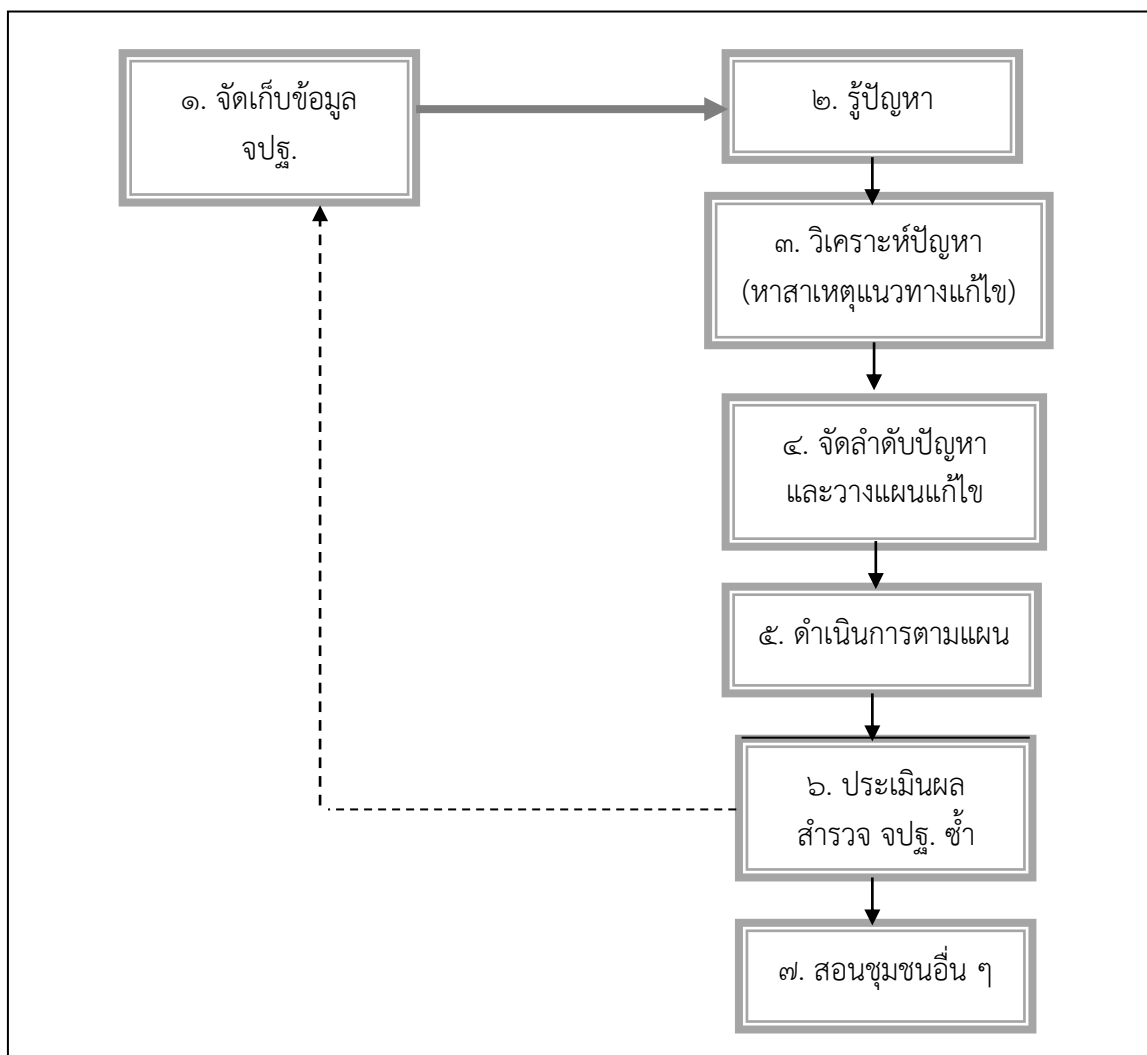
๔. ระดับอำเภอ จังหวัด

คณะกรรมการพัฒนาอำเภอ(กพอ.)คณะกรรมการพัฒนาจังหวัด(กพจ.)ใช้ตัวชี้วัด จปฐ. ในระดับอำเภอ/กิ่งอำเภอจังหวัดที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะเป็นข้อมูลในการวางแผนงาน/โครงการโดยเฉพาะอำเภอ / กิ่งอำเภอจังหวัดที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ จปฐ. หลายตัวชี้วัด ต้องให้ความสำคัญมากเป็นพิเศษกว่าอำเภอ / กิ่งอำเภอจังหวัดอื่น ๆ ทำให้สามารถทราบได้ว่าอำเภอใดบ้างที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ จปฐ. ในแต่ละตัวชี้วัด และมีอำเภอ/กิ่งอำเภอจังหวัดใดบ้าง ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ จปฐ. หลายตัวชี้วัด ซึ่ง กพอ. และ กพจ. สามารถใช้ข้อมูลในการกำหนดแนวทางวางแผนพัฒนาอำเภอ/กิ่งอำเภอจังหวัดอนุมัติโครงการ และติดตามประเมินผล ได้อย่างถูกต้อง

๕. ระดับกรม กระทรวง สามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูล จปฐ. ได้ดังนี้

- ๕.๑ กำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติ
- ๕.๒ การวางแผนงานและโครงการ
- ๕.๓ อนุมัติโครงการ
- ๕.๔ ติดตามและประเมินผล

ขั้นตอนการนำ จปฐ. ไปใช้ในการพัฒนา

กระบวนการและขั้นตอนการบริหารการจัดการจัดเก็บข้อมูล จปฐ.

เพื่อให้การบริหารการจัดการจัดเก็บข้อมูล จปฐ. ในแต่ละปีให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องและครบถ้วนทุกครัวเรือน และสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนแก้ไขปัญหาและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนได้อย่างแท้จริง กระทรวงมหาดไทย โดยกรมการพัฒนาชุมชน ได้กำหนดให้จังหวัดได้ดำเนินการใน ๓ ขั้นตอน ดังนี้

๑. เตรียมการวางแผนการจัดการจัดเก็บข้อมูล (ระหว่างเดือนตุลาคม - ธันวาคม)

๑.๑ กรมการพัฒนาชุมชน ในฐานะผ่านเลขาธิการของคณะกรรมการอำนวยการงานพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน (พชช.) ประชุมเตรียมการ วางแผนการบริหารการจัดการจัดเก็บ แจ้างแนวทาง การจัดเก็บและจัดสรรงบประมาณให้ทุกจังหวัด

๑.๒ คณะทำงานการบริหารการจัดการจัดเก็บข้อมูล จปฐ. ระดับจังหวัด ระดับอำเภอและระดับ ตำบล ประชุมเตรียมการและวางแผนการบริหารการจัดการจัดเก็บข้อมูล จปฐ. ทุกครัวเรือนในหมู่บ้าน

๑.๓ คณะทำงานการบริหารการจัดการจัดเก็บข้อมูล จปฐ. ระดับจังหวัด จัดประชุมชี้แจง/ฝึกอบรม การใช้โปรแกรมบันทึกและประมวลผลข้อมูล จปฐ. แก่ผู้บันทึกข้อมูล จปฐ.ทุกคน

๑.๔ คณะทำงานบริหารการจัดเก็บข้อมูล จปฐ. ระดับอำเภอ จัดประชุมชี้แจงการจัดเก็บข้อมูล จปฐ. แก่ผู้จัดเก็บข้อมูลทุกคน โดยเน้นให้ทุกคนที่เป็นผู้จัดเก็บข้อมูลต้องเข้าร่วมการฝึกอบรม

๑.๕ คัดเลือกผู้จัดเก็บข้อมูล จปฐ. ในระดับหมู่บ้าน ที่มีความรู้ ความเข้าใจ และมีศักยภาพในการจัดเก็บข้อมูล จปฐ.

๒. การบริหารการจัดเก็บ บันทึกลงและประมวลผลข้อมูล จปฐ. ระดับครัวเรือน/หมู่บ้าน/ตำบล (ระหว่างเดือนมกราคม - มีนาคม)

คณะทำงานบริหารการจัดเก็บข้อมูล จปฐ. ระดับตำบล รับผิดชอบในการบริหารการจัดเก็บข้อมูล จปฐ. ในระดับตำบล หมู่บ้าน และครัวเรือน ดังนี้

๒.๑ เริ่มจัดเก็บข้อมูล จปฐ. ในเดือนมกราคม (ไม่จัดเก็บก่อนเวลาที่กำหนด)

๒.๒ ในระดับหมู่บ้าน ผู้จัดเก็บข้อมูล จปฐ. ของแต่ละหมู่บ้าน ดำเนินการจัดเก็บข้อมูล จปฐ. ทุกครัวเรือน (คนละ ๑๐-๒๐ ครัวเรือน) โดยการสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือน พร้อมทั้งแลกเปลี่ยนตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของข้อมูล และหัวหน้าทีมผู้จัดเก็บข้อมูล จปฐ. รวบรวมแบบสอบถามทั้งหมด ส่งให้พัฒนาการผู้ประสานงานตำบลหรือผู้บันทึกข้อมูลของตำบล

๒.๓ บันทึกและประมวลผล ตรวจสอบ และนำเสนอในระดับตำบล

๑) ผู้บันทึกข้อมูล จปฐ. ของตำบล ทำการบันทึกและประมวลผลข้อมูล จปฐ. ทุกครัวเรือนของทุกหมู่บ้าน ตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของข้อมูลที่บันทึกและประมวลผล

๒) พัฒนาการผู้ประสานงานตำบลร่วมกับผู้บันทึกข้อมูล จปฐ. นำเสนอผลการจัดเก็บข้อมูล จปฐ. ภาพรวมตำบลและเปรียบเทียบรายหมู่บ้านต่อที่ประชุมระดับตำบล (ผู้บริหารท้องถิ่น กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำชุมชน) เพื่อรับทราบและตรวจสอบ/ยืนยันผลการจัดเก็บข้อมูล จปฐ. โดยเฉพาะเรื่องรายได้ รวมทั้งปรับปรุง/แก้ไขให้ถูกต้อง ก่อนที่จะนำไปใช้ประโยชน์ และสำเนาข้อมูลทั้งหมด ส่งให้อำเภอ ภายในวันที่ ๓๑ มีนาคม พร้อมคำรับรองข้อมูล จปฐ. หมายเลข ๑

๓. การติดตาม ตรวจสอบและประมวลผลข้อมูล จปฐ. ระดับอำเภอ/จังหวัด/ส่วนกลาง (ระหว่างเดือนมกราคม - พฤษภาคม)

๓.๑ คณะทำงานบริหารการจัดเก็บข้อมูล จปฐ. ระดับอำเภอติดตามและประเมินผล ตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของข้อมูล จปฐ. ของแต่ละตำบล ประมวลผลเป็นภาพรวมของอำเภอ ตรวจสอบความถูกต้อง ความครบถ้วนของข้อมูล จปฐ. ของอำเภอ นำเสนอผลการจัดเก็บหรือแถลงข่าว และส่งเสริม/ใช้ประโยชน์ แล้วสำเนาข้อมูลทั้งหมด ส่งให้จังหวัด ภายในเดือนเมษายน พร้อมคำรับรองข้อมูล จปฐ. หมายเลข ๒

๓.๒ คณะทำงานบริหารการจัดเก็บข้อมูล จปฐ. ระดับจังหวัดติดตามและประเมินผล ตรวจสอบความถูกต้อง ความครบถ้วนของข้อมูล จปฐ. ของแต่ละอำเภอ ประมวลผลเป็นภาพรวมของจังหวัด ตรวจสอบความถูกต้อง ความครบถ้วนของข้อมูล จปฐ. ของจังหวัด นำเสนอผลการจัดเก็บหรือแถลงข่าว และส่งเสริม/ใช้ประโยชน์ แล้วสำเนาข้อมูลทั้งหมด ส่งให้กรมการพัฒนาชุมชน ภายในวันที่ ๓๐ เมษายน พร้อมคำรับรองข้อมูล จปฐ. หมายเลข ๓

๓.๓ กรมการพัฒนาชุมชน ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการอำนวยการงานพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน (พชช.) ติดตามและประเมินผล ตรวจสอบความถูกต้อง ความครบถ้วนของข้อมูล จปฐ. ของทุกจังหวัด ประมวลผลเป็นภาพรวมของประเทศ ตรวจสอบความถูกต้อง ความครบถ้วนของข้อมูล จปฐ. ภาพรวมทั้งประเทศ นำเสนอผลการจัดเก็บข้อมูล จปฐ. ให้คณะกรรมการอำนวยการงานพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน (พชช.) รับทราบและออกเป็นประกาศกระทรวงมหาดไทย รวมทั้งแถลงข่าว เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ และให้บริการข้อมูลแก่ทุกภาคส่วนต่อไป

ส่วนที่ ๓

กชช.๒ค

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.๒ค) คือ ข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจและสังคมระดับหมู่บ้าน เป็นข้อมูลระดับหมู่บ้านที่แสดงให้เห็นถึงสภาพทั่วไปของหมู่บ้านในชนบทด้านต่าง ๆ เช่น โครงสร้างพื้นฐาน สภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สภาพแรงงาน สุขภาพและอนามัย ความรู้และการศึกษา การมีส่วนร่วมและความเข้มแข็งของชุมชน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยจากภัยพิบัติและความเสี่ยงในชุมชน

ข้อมูล กชช.๒ค เป็นข้อมูล que ดำเนินการจัดเก็บในทุกหมู่บ้านเขตชนบท ทุก ๒ ปี ตามมติ คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๓๐ และมีการปรับปรุงเครื่องชี้วัด เกณฑ์ชี้วัด และแบบสอบถามทุก ๕ ปี ตามห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเครื่องชี้วัดข้อมูล กชช.๒ค ที่ใช้ใน ช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) มี ๗ ด้าน ๓๓ ตัวชี้วัด

ปี ๒๕๖๐ ดำเนินการจัดเก็บข้อมูล กชช.๒ค จากทุกหมู่บ้านในเขตชนบท จำนวน ๙๑ หมู่บ้าน ๑๒ ตำบล ๓ อำเภอ โดยมีผลการจัดเก็บสรุปได้ ดังนี้

ข้อมูลสภาพทั่วไปของหมู่บ้านในชนบท

๑. โครงสร้างพื้นฐาน

ครัวเรือนทั้งหมด ๖๓,๙๖๒ ครัวเรือน จาก ๙๑ หมู่บ้าน เฉลี่ยหมู่บ้านละ ๗๐๒ ครัวเรือน ประชากร จำนวน ๑๒๒,๘๗๘ คน

๑.๑ ถนน หมู่บ้านในชนบทมีปัญหาปานกลาง จำนวน ๗ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๗.๖๙ ปัญหา น้อย/ไม่มีปัญหา จำนวน ๘๔ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๙๒.๓๑

๑.๒ น้ำดื่ม หมู่บ้านในชนบทมีปัญหาปานกลาง จำนวน ๑ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๑.๑๐ มี ปัญหา น้อย/ไม่มีปัญหา จำนวน ๙๐ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๙๐

๑.๓ น้ำใช้ หมู่บ้านในชนบทมีปัญหา มาก จำนวน ๓ หมู่บ้าน ร้อยละ ๓.๓๐ ปัญหาปานกลาง จำนวน ๒ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๒.๒๐ มีปัญหาน้อย/ไม่มีปัญหา จำนวน ๘๖ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๕๑

๑.๔ น้ำเพื่อการเกษตร หมู่บ้านในชนบทมีปัญหา มาก จำนวน ๑ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๑.๑๐ ปัญหาปานกลาง ๔ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๔.๔๐ ปัญหา น้อย/ไม่มีปัญหา ๓๖ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๕๖

๑.๕ ไฟฟ้า ครัวเรือนในหมู่บ้านชนชนมีไฟฟ้าใช้จำนวน ๖๓,๙๖๒ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

๑.๖ การมีที่ดินทำกิน หมู่บ้านในชนบทมีปัญหา มากจำนวน ๕ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๕.๕๕ ปัญหาปานกลาง จำนวน ๑๒ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๑๕ ปัญหา น้อย/ไม่มี จำนวน ๗๔ หมู่บ้าน คิดเป็น ร้อยละ ๘๑.๓๐

๑.๗ การติดต่อสื่อสาร หมู่บ้านในชนบทมีปัญหา มาก จำนวน ๘ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๙ ปัญหาปานกลาง ๖๐ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๙๓ ปัญหา น้อย/ไม่มี จำนวน ๒๓ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๒๗

๒. สภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

๒.๑ การมีงานทำ ครั้วเรือนที่มีปัญหาจำนวนมากจำนวน ๗,๐๙๘ ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๐๙

๒.๒ การทำงานในสถานประกอบการ ครั้วเรือนที่มีปัญหาจำนวนมาก จำนวน ๑๐,๑๙๒ ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๙๓

๒.๓ ผลผลิตจากการทำนา ไม่มีครั้วเรือนที่ทำนา

๒.๔ ผลผลิตจากการทำไร่ ไม่มีครั้วเรือนที่ทำไร่

๒.๕ ผลผลิตจากการทำการเกษตรอื่น ๆ หมู่บ้านในชนบทที่มีปัญหาจำนวนมาก จำนวน ๑๒ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๑๙ ปัญหาปานกลาง/ไม่มีปัญหา จำนวน ๒๓ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๒๗

๒.๖ การประกอบอุตสาหกรรม ไม่มีครั้วเรือนที่ประกอบอุตสาหกรรมในครั้วเรือน

๒.๗ การได้รับประโยชน์จากการมีสถานที่ท่องเที่ยว หมู่บ้านในชนบทที่มีปัญหาจำนวนมาก จำนวน ๒ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๒.๒๐ ปัญหาปานกลาง จำนวน ๑๐ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๙๙ ปัญหาปานกลาง/ไม่มี จำนวน ๕๓ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๒๔

๓. ด้านสุขภาพและอนามัย

๓.๑ ความปลอดภัยในการทำงาน หมู่บ้านในชนบทที่มีปัญหาปานกลาง จำนวน ๒ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๒.๒๐ ปัญหาปานกลาง จำนวน ๘๙ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๙๗.๘๐

๓.๒ การป้องกันโรคติดต่อ หมู่บ้านในชนบทที่มีปัญหาปานกลาง จำนวน ๑๕ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๔๘ ปัญหาปานกลาง จำนวน ๗๖ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๕๒

๓.๓ การกีฬา หมู่บ้านในชนบทที่มีปัญหาจำนวนมาก จำนวน ๓๕ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๔๖ ปัญหาปานกลาง ๓๓ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๒๖ ปัญหาปานกลาง/ไม่มี จำนวน ๒๓ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๒๗

๔. ด้านความรู้และการศึกษา

๔.๑ ระดับการศึกษาของประชาชน หมู่บ้านในชนบทที่มีปัญหาจำนวนมาก จำนวน ๑ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๑.๑๐ ปัญหาปานกลาง ๑๑ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๐๙ ปัญหาปานกลาง/ไม่มี จำนวน ๗๙ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๘๑

๔.๒ อัตราการเรียนต่อของประชาชน หมู่บ้านในชนบทที่มีปัญหาจำนวนมาก จำนวน ๑ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๑.๑๐ ปัญหาปานกลาง ๕๐ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๕.๔๙ ปัญหาปานกลาง/ไม่มี จำนวน ๖๒ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๑๓

๔.๓ การได้รับการศึกษา หมู่บ้านในชนบทที่มีปัญหาจำนวนมาก จำนวน ๒๔ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๓๗ ปัญหาปานกลาง ๙ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๙.๘๙ ปัญหาปานกลาง/ไม่มี จำนวน ๕๘ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๗๔

๕. ด้านการมีส่วนร่วมและความเข้มแข็งของชุมชน

๕.๑ การมีส่วนร่วมของชุมชน หมู่บ้านในชนบทที่มีปัญหาจำนวนมาก จำนวน ๓๓ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๒๖ ปัญหาปานกลาง ๓๓ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๒๖ ปัญหาปานกลาง/ไม่มี จำนวน ๒๕ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๔๗

๕.๒ การรวมกลุ่มของประชาชน หมู่บ้านในชนบทที่มีปัญหาจำนวนมาก จำนวน ๓๘ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๗๖ ปัญหาปานกลาง ๓๒ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๑๖ ปัญหาปานกลาง/ไม่มี จำนวน ๒๑ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๐๘

๕.๓ การเข้าถึงแหล่งทุน หมู่บ้านในชนบทมีปัญหามาก จำนวน ๔๔ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๓๕ ปัญหาปานกลาง ๙ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๙.๘๙ ปัญหาเล็กน้อย/ไม่มี จำนวน ๓๘ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๗๖

๕.๔ การเรียนรู้โดยชุมชน หมู่บ้านในชนบทมีปัญหามาก จำนวน ๒๕ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๔๗ ปัญหาปานกลาง ๑๙ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๘๘ ปัญหาเล็กน้อย/ไม่มี จำนวน ๔๗ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๖๕

๕.๕ การได้รับการคุ้มครองทางสังคม หมู่บ้านในชนบทมีปัญหาน้อย/ไม่มี จำนวน ๙๑ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖.๑ คุณภาพดิน หมู่บ้านในชนบทมีปัญหามาก จำนวน ๒ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๒.๒๐ ปัญหาเล็กน้อย/ไม่มี จำนวน ๘๙ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๙๗.๘๐

๖.๒ การใช้ประโยชน์ที่ดิน หมู่บ้านในชนบทมีปัญหามาก จำนวน ๓ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๐ ปัญหาปานกลาง ๑๑ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๐๙

๖.๓ คุณภาพน้ำ หมู่บ้านในชนบทมีปัญหามาก จำนวน ๓ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๐ ปัญหาปานกลาง ๑๑ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๐๙ ปัญหาเล็กน้อย/ไม่มี จำนวน ๑๕ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๔๘

๖.๔ การปลูกป่าหรือไม้ยืนต้น หมู่บ้านในชนบทมีปัญหามาก จำนวน ๑๔ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๓๘ ปัญหาปานกลาง ๘ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๙ ปัญหาเล็กน้อย/ไม่มี จำนวน ๕ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๕.๔๙

๖.๕ การจัดการสภาพสิ่งแวดล้อม หมู่บ้านในชนบทมีปัญหามาก จำนวน ๕ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๕.๔๙ ปัญหาเล็กน้อย/ไม่มี จำนวน ๘๖ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๕๑

๗. ด้านความเสี่ยงของชุมชนและภัยพิบัติ

๗.๑ ความปลอดภัยจากยาเสพติด หมู่บ้านในชนบทมีปัญหามาก จำนวน ๓๕ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๔๖ ปัญหาเล็กน้อย/ไม่มี จำนวน ๕๖ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๕๔

๗.๒ ความปลอดภัยจากภัยพิบัติ หมู่บ้านในชนบทมีปัญหามาก จำนวน ๒๑ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๐๘ ปัญหาปานกลาง ๒๐ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๘๘ ปัญหาเล็กน้อย/ไม่มี จำนวน ๖๓ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๒๓

๗.๓ ความปลอดภัยจากความเสี่ยงในชุมชน หมู่บ้านในชนบทมีปัญหามาก จำนวน ๘ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๙ ปัญหาปานกลาง ๒๐ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๘๘ ปัญหาเล็กน้อย/ไม่มี จำนวน ๖๓ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๒๓

สรุปผลการจัดเก็บข้อมูล กชช.๒ค ปี ๒๕๖๐ (ตามตัวชี้วัด) ระดับจังหวัด

จำนวนราษฎร ๑๒๒,๘๗๘ คน จำนวนครัวเรือน ๖๓,๙๖๒ ครัวเรือน ใน ๙๑ หมู่บ้าน

มีหมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับหนึ่ง = ๐ หมู่บ้าน อันดับสอง = ๑๒ หมู่บ้าน อันดับสาม = ๗๙ หมู่บ้าน

๑. ปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไข ๑๐ ลำดับแรก

ปัญหา	จำนวนหมู่บ้าน	คิดเป็นร้อยละ
๑. การเข้าถึงแหล่งเงินทุน (ตัวชี้วัดที่ ๒๓)	๔๔	๔๘.๓๕
๒. การรวมกลุ่มของประชาชน (ตัวชี้วัดที่ ๒๒)	๓๘	๔๑.๗๖
๓. การกีฬา (ตัวชี้วัดที่ ๑๗)	๓๕	๓๘.๔๖
๔. การมีส่วนร่วมของชุมชน (ตัวชี้วัดที่ ๒๑)	๓๓	๓๖.๒๖
๕. การเรียนรู้โดยชุมชน (ตัวชี้วัดที่ ๒๔)	๒๕	๒๗.๔๗
๖. การได้รับการศึกษา (ตัวชี้วัดที่ ๒๐)	๒๔	๒๖.๓๗
๗. ความปลอดภัยจากภัยพิบัติ (ตัวชี้วัดที่ ๓๒)	๒๑	๒๓.๐๘
๘. การปลูกป่าหรือไม้ยืนต้น (ตัวชี้วัดที่ ๒๙)	๑๔	๑๕.๓๘
๙. ผลผลิตจากการทำการเกษตรอื่น ๆ (ตัวชี้วัดที่ ๑๒)	๑๒	๑๓.๑๙
๑๐. การมีงานทำ (ตัวชี้วัดที่ ๘)	๑๒	๑๓.๑๙

๒. ระดับการพัฒนาของหมู่บ้าน

๒.๑ จำนวนหมู่บ้านในแต่ละระดับการพัฒนา

๑) จำนวนหมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ ๑ จำนวน ๐ หมู่บ้าน

๒) จำนวนหมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ ๒ จำนวน ๑๒ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๑๙

๓) จำนวนหมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ ๓ จำนวน ๗๙ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๘๑

๒.๒ จำนวนหมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ ๑ จำแนกรายอำเภอ

- ไม่มี

๒.๓ จำนวนหมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ ๒ จำแนกรายอำเภอ

อำเภอเมืองภูเก็ต จำนวน ๑๐ หมู่บ้าน

อำเภอถลาง จำนวน ๒ หมู่บ้าน

๒.๔ จำนวนหมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ ๓ จำแนกรายอำเภอ

๑) อำเภอเมืองภูเก็ต จำนวน ๓๐ หมู่บ้าน

๒) อำเภอถลาง จำนวน ๔๓ หมู่บ้าน

๓) อำเภอกะทู้ จำนวน ๖ หมู่บ้าน

จากการสำรวจข้อมูล ๙๑ หมู่บ้าน พบว่าตัวชี้วัดที่มีปัญหามาก ๑๐ ลำดับแรก ที่ควรได้รับการแก้ไข คือ การเข้าถึงแหล่งเงินทุน การรวมกลุ่มของประชาชน การกีฬา การมีส่วนร่วมของชุมชน การเรียนรู้โดยชุมชน การได้รับการศึกษา ความปลอดภัยจากภัยพิบัติ การปลูกป่าหรือไม้ยืนต้น ผลผลิตจากการทำการเกษตรอื่น ๆ และการมีงานทำ

โดยสรุป สภาพปัญหาของหมู่บ้านในจังหวัดภูเก็ต จากข้อมูล กชช.๒ค ปี ๒๕๖๐ ที่ต้องเน้นพัฒนาให้มากเป็นพิเศษ ได้แก่เรื่อง การเข้าถึงแหล่งทุน การรวมกลุ่มของประชาชน การกีฬา และการมีส่วนร่วมของชุมชน เป็นต้น และหมู่บ้านเป้าหมายที่ควรได้รับการแก้ไขเป็นลำดับแรก คือ หมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ ๒ ซึ่งมีอยู่ทั้งหมด ๑๒ หมู่บ้าน ในอำเภอเมืองภูเก็ตและอำเภอถลาง

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

๑. นายรณภัทร ปลอดภัย	ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต
๒. นางศิวพร ฉั่วสวัสดิ์	รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต
๓. นายสนิท ศรีวิหค	รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต
๔. นายธีระ อนันตเสรีวิทยา	รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต
๕. นางสาวจันทนี ยุติบรรพ์	พัฒนาการจังหวัดภูเก็ต
๖. นางสาวแพเยาว์ ประทีปไพศาลกุล	หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาชุมชน
๗. นางมุกดา หลิมบุญกุล	หัวหน้ากลุ่มงานส่งเสริมการพัฒนาชุมชน
๘. นางสาวอาพร เทพหนู	หัวหน้ากลุ่มงานสารสนเทศการพัฒนาชุมชน
๙. นางสาวสุณีย์ น้อย่าง	หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ

ออกแบบปก/รูปเล่ม

๑. นางสาวอาพร เทพหนู	หัวหน้ากลุ่มงานสารสนเทศการพัฒนาชุมชน
๒. นางสาวธัญจิรา ศุทธางกูร	นักวิชาการพัฒนาชุมชนชำนาญการ

พิมพ์และพิสูจน์อักษร

๑. นางสาวอาพร เทพหนู	หัวหน้ากลุ่มงานสารสนเทศการพัฒนาชุมชน
๒. นางสาวธัญจิรา ศุทธางกูร	นักวิชาการพัฒนาชุมชนชำนาญการ